

Ida G.M. Gerhardt schreef een gedicht [zie onder] over een bezoek aan een gemaal waar haar vader waterstanden moest aflezen. Veel van haar gedichten worden gevormd door gebeurtenissen die ze heeft meegemaakt.

IN MEMORIAM PATRIS.

Mijn vader heeft de waterlaarzen aan.
Wij samen zijn de Lekdijk afgekomen.
Ik ben voor mijn verjaardag meegenomen:
hij moest vandaag bij het gemaal langs gaan.

Gemaal: dat is je vader horen noemen
die vreemde woorden van een andere taal
als hij de waterstand leest van de schaal;
te ademen in het onbenoembaar zoemen

dat gonzend omgaand aanwezig is.
En, niets te zeggen als hij bezig is:
'Dat is een man, daar kun je staat op maken'.
Als op de zaken orde is gesteld

doen wij op huis aan. Een lucht van geweld:
Gorcum ligt al door wolken overkraagd.
Geen noodweer en geen wereld kan mij raken,
als hij, het laatste stuk, mij op de schouders draagt

Ida G.M. Gerhardt